

Vabadussõja relvarahu aastapäevast, selle tähistamisest ja tähendusest

3. jaanuaril tähistati üle Eesti Vabadussõja relvarahu 94. aastapäeva ning mälestati Eesti vabaduse eest võidelnuid vaikuseminutiga. Tallinnas Vabaduse väljakul alustati relvarahu aastapäeva tsermooniat kell 10.30 vaikuseminutiga. Nimetatud sündmusi Eesti Rahvusringhäälingu televisiooni uudistesaates „Aktuaalne Kaamera“ kommenteerides rääkis Kindral Johan Laidoneri Seltsi esimees, suursaadik Trivimi Velliste, et on olemas oht, et Eesti riiki võetakse iseenesestmõistetavana. «Minevik ja olulised sündmused minevikus jäävad aina kaugemale, elav side nende sündmustega on katkenud ja ei tajuta neid ohte, mis meid võivad tulevikus ees ooda-

ta,» selgitas ta. Tema sõnul oleme aga me ise kõige suurem oht oma iseseisvusele ning **Julgeolekut ja iseseisvust tuleb igal hommikul uuesti luua ja seda saab teha tööga, hoides kokku ja valmistudes ka halvema-tekts võimalusteks.**

Ka Viljandis toimus sellel päeval Vabadussõja sanga-rite mälestamine Kaitseliidu Sakala Maleva ja mitme kohusetundliku kodaniku, kes esindasid oma isikus Eesti Muinsuskaitse Seltsi, Eesti Sõjameeste Sakala Ühingut ja Eesti Eruohvitseride Kogu, poolt. Oleme ju oma riigi ja selle esimese iseseisvusaja eest igavesti tänu võlgu just nendele, kes valasid oma verd Eesti eest Vabadussõjas aastatel 1918–1920. Ja

seepärast on ka nende mälestamine oluline. Kahjuks on härra suursaadikul õigus selles osas, et mineviku olulised sündmused jäävad iga aastaga üha kaugemale ja mälestused nendest tuhmuvad ning ununevad. Seda näitab kujukalt ka see asjaolu, et taolistel ettevõtmistel, kus meenutatakse ja mälestatakse Eestile vabaduse ja iseseisvuse kättevõidelnud sangareid, näeme me aru harva meie noori. Kahjuks puuduvad allakirjutanul andmed selle kohta, kuidas meie koolides käituti 3. jaanuaril kell 10.30? Kas peeti vaiku- seminutit ja süüdati küünlad Eesti Vabadussõja sangarite mälestuseks? Kui seda tehti on hästi, kui aga ei, ja selles on mõningane põhjus ka-

helda, siis on asjad halvasti. Siis võib küll ühel heal päeval kätte jõuda see aeg, mil me taas kaotame oma vabaduse ja iseseisvuse ning seejärel hääbume ka rahvana. Kas me soovime seda? Kui ei, siis tuleb hakata mõtlema ja käituma teisiti. Mul on isiklike kogemuste põhjal mitme aasta head võrdlused meie põhjanaabrite soomlastega. On silmatorkav vahe, kuidas suhtutakse Soomes oma sangaritesse, kes meeletult panid vastu 1939.–1940. aastal Talvesõjas ja võitlesid imekspandava vaprusena nn Jätkusõjas. Nii tagati Soome iseseisvus, nii hoiti kõrgel riigi ja rahvuse au. Need mehed ja naised, vähesed kes on veel elus, on sõjasündmustega seotud

ettevõtmistel alati aukohtadel ja oma elukohas austab neid igaüks, nii täiskasvanu kui noor ning see austus ei ole teeseldud vaid ehtne. Meil see kahjuks kaugeltki nii ei ole. Võib olla, et selleski on oma osa möödunud oku- patsiooni ajal, kui tollaste nn „suure isamaasõja veterani- de“ kohta rahvasuu kostis, et kiliseb-koliseb, lonkab ja möliseb. Muidugi polnud see sõda mingi isamaasõda ja enamus mehi, eriti Ees- timaalt, kes selles osalema pidi ei teinud seda sugugi vabatahtlikult. Õnneks ka mitte kõik nendest ei tulnud nõukogulike tähtpäevade puhul välja oma ordenite ja medalite kollektsiooniga. Küll leidis aga edevaid või lihtsalt rumalaid, kes seda tegid,

mõistmata, et suuremale osale rahvast ei olnud nad ei sangarid ega vabastajad. Ilmselt on nii, et kui ei selgitata ega räägita, mis on tõde ja mis vale, kui häbenetakse oma rahva sangareid ja neid lihtsalt ei teata ega tunta, siis polegi paremat ja siirast suhtumist oodata. On viimane aeg noortele tõesid selgitada, sest muidu jääbki kestma Kremli ja tema imperiaalsete liitlaste poolt kirjutatud võlt- sajalugu, mis ülistab valet ja ebaõiglust ning näitab meid ja meie esivanemaid mitte seesugustena nagu nad olid ja elasid, vaid seesugustena nagu see meie orjastajatele meeldib. Miks me lubame seda?

Rein Kikas

Noppeid KL Sakala Maleva käesoleva aasta väljaõppe kavast

Kaitseliidu maleva üheks põhiliseks ülesandeks on oma tegevliikmetele sõjalise väljaõppe korraldamine. On tuntud väide, et tõe kriteerium on praktika ja sellest tulenevalt tuleb ka väljaõppe tulemusi kontrollida praktilise tegevusega. Malevates on selleks vormiks tavaliselt maleva suurõppused, millest peaks idee kohaselt osa võtma suurem osa, ehk üle poole tegevliikmetest. Kahjuks senine kogemus on näidanud, et see osalus on jäänud väiksemaks ja on 30–40 % ringis. Tõsi pisut on see ehk paremuse poole nihkunud, kuid vaevalt. Kuna Sakala malevas on struktuuride korrastamisega jõutud nii kaugemale, et juhtimisahelad ja allüksuste koosseisud on muutumas stabiilsemaks, siis pööratakse enam tähelepanu väljaõppe kvaliteedile ja ennekõike madalama taseme juhtide treenimisele. 2014. aastal on kavandatud maleva allüksuste osavõtt kaitseväge suurõppusest Kevadtorm 2014. Ettevalmistused selleks on jagatud etappidesse ja aasta nelja esimese kuu jooksul viiakse läbi vajalikud õppused käsuõppe, lahinguliikide ning struktuuri, relvastuse ja funktsioonide osas jao- ja rühmapealikutele ning selgitatakse välja see

kindel osa tegevliikmetest, kes osalevad õppusel Kevadtorm 2014. Osa kaitseliitlasi on ka varem osalenud õppusel Kevadtorm ja pealikuks on saanud varem väljaõpet, kuid kordamine on tarkuse ema ja pole vähe oluline ka see, et juhtide ja kaitseliitlaste väljaõppe tase oleks võimalikult ühtne. Kui käsuliinide tegevused ja kaardiharjutused on selged, siis tuleb osata neid ka rakendada ja selleks on suurem rõhk pandud koostegevuse harjutamisele, mis viiakse läbi koguni kahe etapini märtsi- ja aprillikuudel, vahetult enne suurõppust. Nendel õppustel harjutatakse rännakut nii jalgsi kui motoriseeritult, paiknemist, varitsust ja varitsuse vastast tegevust, julgustust ja patrullimist, rühma tegevusi kompanii koosseisus, laagrirutiini, kaitset ja rünnakut, maastikuluuret, positsioonide väljaehitamist ja mehitamist, tulesüsteemi loomist, tükete ehitamist, vasturünnakut ja kiirrünnakut ja veel palju muudki. See on oluline ka n.ö. prestiiži pärast, sest seni on kaitseliitlaste Kevadtormidel teeninud enamalt jaolt vaid kiidusõnu oma oskusliku tegutsemise ja kõrge motivatsiooni eest. Loodetavasti ei esineta ka käesoleval aastal madalamal tasemel. Selleks tuleb aga hoolsasti harjutada.

2014. aastal maleva nn suurõppus viiakse läbi koostöös Kaitseliidu suure õppusega Kotkalend ning seetõttu on kogu maleva väljaõppesükkel omavahel seotud ning kõik sellekohased ettevõtmised üksteisega integreeritud. Loomulikult on nendele õppustele oodatud kogu aktiivsete tegevliikmete koosseis ning lisaks ka teised, vähemaktiivsed allüksused. Jätkub ka formeerimisstruktuuri väljaõpe ja isikkoosseisu täiendamine. See on oluliste funktsioonidega struktuuriosa, millele tuleb pöörata enam tähelepanu, eriti meeskondade koosseisu stabiilsusele, mis tagab vajadusel laitmatu koostöö ja kiire tegutsemise. Formeerimisstruktuuri liikmed on üldiselt üsna aktiivsed vaatamata nende pisut kõrgemale keskmisele vanusele, kuid omi funktsioone on nad suuteliselt korralikult täitma. Ka formeerijatele on kavandatud täiendavat väljaõpet funktsiooniõppe osas, julgustusgruppidele eraldi nende tegevuse erisusi arvestades ja kindlasti korraldatakse ka juhtidele täiendõpet. Lisaks sellele korraldatakse vormeerijad aasta jooksul vähemalt kolm praktilist formeerimist, s.h. riigikaitse laagritesse minevate õpilaste formeerimised.

Kui 2014. aasta I poolaastal keskendub väljaõppe tegevus peamiselt Kevadtormis osalemise ettevalmistamisele, siis II poolaastal keskendutakse allüksuste erialaõpete läbiviimisele ning laskeharjutuste ja lahinglaskmiste läbiviimisele. Selle kõige kõrval aga korraldatakse ka seltskondlikku tegevust ja kavandatud on lastele avatud kergejõustikupäeva korraldamine, millel möödunud aastal oli üsna suur menu. Samuti korraldatakse maleva suve- ja spordipäevad ning lastele jõulupidu. Aktiivset tegevust oma organisatsiooni propageerimisel ja toimimisel üldsuse huvides jätkavad nii naiskodukaitsjad kui ka kodutütred ja noorkotkad mitmesuguste ettevõtmiste vormis, kuhu kaasatakse ka teisi noori äratamaks nende huvi Kaitseliidu organisatsioonide vastu ja suurendamaks liikmelisust. Et need väljaõeldud tegevused saavad toimuma, see on igati tagatud. Jääb vaid soovida asjaomaste aktiivset osavõttu maleva poolt korraldatavatest ettevõtmistest ja miks mitte ka liikmete arvu kasvu, sest tuntud ütlus kõlab selliselt – ühtsuses peitub jõud!

Noppeid noppis
Rein Kikas

Viljandis austati Vabadussõjas langenute mälestust

Viljandi maavanem Lembit Kruuse, Viljandi linnaeape Ando Kiviberg ning Kaitseliidu Sakala maleva pealik major Kalle Köhler asetasid 03.jaanuaril Vabadussõjas langenute mälestuseks küünlad ja lilled Johan Laidoneri ratsamonumendi jalamile ning seejärel Viljandi Vabadussõjas langenute ühiskalmistule.

Fotod: Viljandi maavalitsus

OMA MAA

Viljandi, jaanuar 2014

„HEAD UUT AASTAT!“

„Head uut aastat!“, selle tervitusega algab enamuse kohtumisi, kõnesid ja kirju aasta alguses. On ju loomulik soov, et ikka läheks hästi ja veel paremini. Ja seda võime soovida nii enesele kui teistele. Aasta järjekorranumbri vahetusega algab ju uus periood igapäevaelus. Selle perioodi jooksul teeme kõik koos emakeste Maaga tiiru ümber Päikeses, mille stardi-finišijoon on vana-aasta viimase sekundi lõpul. Soov – head uut aastat – on ju tegelikult üsna üldine ja abstraktné. Mida igaüks selle sooviga konkreetselt tahab väljendada, seda on peaaegu võimatu ära arvata. Igal olendil on kindlasti oma salasooivid nii enda kui teiste suhtes ja seega on neid tegelikult miljonid erinevad ja võib-olla isegi üksteist välistavad. Ja kui me teaksime neid juba ette, ei oleks see kindlasti sugugi huvitav ja teeks meie elu pigem igavaks ja üksluiseks. Ning ikkagi pakub huvi ja kõneainet see, mida uus aasta meile toob ja millega üllatab? Küllap soovime me kõik seda, et ka uuel aastal saaksime suhteliselt rahulikult elada ilma suuremate vapustuste ja kriisideta, et oleks vähem kurbust ja rohkem rõõme.

Et see ka kõik nii läheks, selleks on vaja ka midagi teha. Kaitseliidul ja riigikaitsega tegelevatel inimestel ja asutustel tuleb kindlasti hoolikalt jätkata heal tasemel piisava väljaõppe korraldamist ja vajaliku varustuse täiendamist ning uuendamist. Kaitseliitlastelt eeldab see korralikku osavõttu korraldatavatest õppustest ja õppuste korraldajalt seda, et õppused oleks sisukad ja arendavad ning, et need viidaks läbi enamikule kaitseliitlastele sobival ajal. Parandada tuleb ka teabe levikut ja üldise omavahelist suhtlemist allüksuste sees ja nendel omavahel ning kõigil neil muidugi ka juhtorgani – maleva staabiga. Malevate pealikud ja staabiülemad omakorda on kaitseliitlastele vahemeesteks Kaitseliidu Peastaabi ja kaitseväe vahel. See koostöö peab sujuma. Vastasel juhul hakkab meie riigikaitse sarnanema kurikuulsa luige, haugi ja vähi kujundiga. Ja see on ohtlik.

Viimasel ajal on meie ajakirjanduses ja avalikes ülesastumistes üsna sageli kuulda olnud, et Eestile on kõige suuremaks ohuks eestlased ise. Eks osaliselt on selles ka tõde, sest kuulutab ju rahvatarkusk, et igamees on ise oma saatuse sepp. Küllap peab siis igas meistrimees. Tänapäeval pole võimalik aga üksinduses elades hakkama saada. Teaduse ja eriti tehnika arengud on muutnud maailma selliselt, et paljud nähtused ja elualad on muutunud nii laialdasteks ja keerulisteks, et „üks ei ole enam alati võitlusväljal sõ-

dur“. Tahes-tahtmatult tuleb sellega harjuda ja kaasa minna, oma hääl kuulda-aks teha ja igal võimalusel endast märku anda. Eriti meil – Eestil ja eestlastel, väikerahval, keda paljudes suuremates riikides sageli peaaegu ei tuntagi. Eks muidugi möödunud okupatsioonipoolsajandit on ka sellele kõvasti kaasa aidanud, aga mitte ainult. Meie võimalused endast teada andmiseks on küllaltki kesised. Seepärast tuleb sellel eesmärgil ära kasutada iga pisemgi võimalus. Et seda võimalust saada, tuleb aga endal tubli ja hakkaja olla. Olen kuulnud, et eestlasi peetakse üldiselt kehvadeks suhtlejateks, endassetõmbunud nohikuteks. Küllap sellegi kujundi arenemises oleme pisut ise süüdi ja osa süüd saab panna kindlasti mineviku arvele, kus võõrkeelte (muidugi peale vene keele) õppimine polnud soositud ja seeläbi avanes meile maailm ainult ida poole. Nüüd, kus suund on 180° muutunud, oleks suhtlemiseks vaja osata hoopis teisi keeli. Õnneks meie noorem põlvkond on usinasti seda viga parandamas, aga ega õppimine, eriti keeeloõpe, pole kunagi kurjast ega liiga hilja. Mida me veel ootame uuel aastal? Oma Maa loodab, et hakkab rohkem tulema sisukat kaastööd malevatest, et saaksime oma ülesannet täita võimalikult hästi ja kasulikult. Loodame ka, et maailmas toimuvad muutused meid võimalikult vähe ja kui, siis ainult hea poolest meid puudutavad. Eelseisvad selle sügise Euroopa parlamendi valimised peaksid andma sellise tulemuse, et sinna pääseks meil just need inimesed, kes Eestil ja Läänemere riikide huvide eest seisavad ja selgelt ning kindlalt meie rahva enamuse soovve seal väljendavad. Ja see tulemus on ainult meie endi teha. Nii kuidas meie mõistus ja vaist lubavad, sellise tulemuse ka saame. Ühtlasi on need valimised eelmänguks järgmise kevade Riigikogu valimisele. Mõtleme siis ja muret peaks selles osas jätkuma. Häid ja huvitavaid ideid tuleb soovida meie naiskodukaitsjatele endi tegevuse mitmekesistamiseks ja ka propageerimiseks. Tubliitarnukust ja leidlikkust saab soovida meie noortele, nii kodutütardele kui noortele kotkastele. Olgu neil edu õpingutes, spordis ja huvialal tegutsedes, aga kindlasti juurdugu nendes isamaalises, armastus oma väikeste kuid kauni koduma vastu ja lugupidamine nende vastu, kes oma tööga ja võitlustega on meile selle riigi loonud ja üles ehitanud. Edu küllap on ka palju muud head, mida uuel aastal soovida. Jäätgu need siinkohal siiski välja ütlemata. Edu ja ka õnne kõigile!

R.K.

Põhjanaanabrite murest

Soome Õhtuleht (Iltalehti) avaldas möödunud aasta jõululauapäeval loo pealkirjaga „Vene karu uriseb piiril“. Artikkel algab soomlastest Venemaa vaatlejate tõdemusega, et Venemaa jätkab väeosade koondamist Soome lähipiirkondadesse. Alakurtistise on hakatud rajama uut raketibaasi. Küsimusega: „Kas teid paneb muretsema Vene üksuste asetsemine Soome läheduses?“ on küsitletud 8809 soomlast, millele on jaatavalt vastanud 71% ja eitavalt 29%. Edasi jagavad sellel teemal selgitusi kaks vaatlejat. Nad väidavad, et Vene sõjajõude on oluliselt uuendatud ja Vene õhujõudude areng on jätkunud. Viimased sooritatud pidevalt vaatluslende ka Läänemere kohal. Peterburi lähedale Luugasse ehitatud raketibaasi on paigutatud Iskander-tüüpi rakette, mis lisaks Balti riikidele suudavad katta ka peaaegu kogu Soome territooriumi. Üks vaatlejatest, erus olev kommodoor Pertti Inkinen, kes tegutseb Soome Maakaitse Kõrgkoolis, väidab, et Venemaa tegevus arendada, reorganiseerida ja uutesse kohtadesse paigutada oma relvajõude räägib sellest, milline tähendus idanaabri jaoks on lääne suunal. Sama rõhutab ka sõjaajaloo dotsent, vaatleja Markku Salomaa. Venemaa ei ole loobunud tõlgendamast, et ka Soome kuulub Venemaa nn. „lähivälismaa“ hulka. Venemaa pürgimusi läbi aegade on olnud pääsmerede kallastele, kus on n.ö. looduslikud piirid. Praegu kulgeb peaaegu kogu Venemaa läänepiiri läbi mandriosa ja seda peetakse Venemaal ohu põhjustajaks. Kui sellele veel lisada NATO laienemine Venemaa piiride äärde, on see Kremli vaatevinklist otsene hädäohtu allikas. Selle vastu on Venemaa juba teinud paljugi oma sõjajõudude ümberkorraldamiseks. Kohmakas diviisstruktuur on Venemaal juba lääneriikide eeskujul muudetud paindlikumaks brigaadstruktuuriks. Leningradi ja Moskva sõjaväeringkonnad on ühendatud Lääne sõjaväeringkonnaks, kelle staap asub Peterburis. Lääne sõjaväeringkonna ühise juhtimise alla on toodud Põhja Jäämere ja Baltimere laevastikud ning kogu uue ringkonna õhujõud ja õhutõrje üksused. Ühtlasi on see ilming rõhuasetuse muutusele lääne suunal Kesks-Euroopas loode suunal. Relvajõudude uuendamise mõõtmest räägib ka see, et kuni aastani 2020 kavandatud relvajõudude varustusprogrammi tarvis on planeeritud peadpõrivarus – **500 miljardit eurot**. Selle programmi eesmärgiks on toota uusi vahendeid ma-, mere- ja õhuvägedele ning uuendada relvajõudude juhtimisstruktuuri – nii võtab selle kokku vaatleja Salomaa. On arvatud, et Venemaa suudab teostada umbes 70 või isegi 80 protsenti kavandatud kogustest, ehkki algus ei ole sujunud kavandatud ajagraafiku kohaselt. Ja osalt ka just selle tõttu on Venemaa alustanud selles valdkonnas koostööd muuhulgas Saksamaaga ja Prantsusmaaga. Kui N.-Liit kokku varises, valitses Venemaa õhujõududest jooksul vaikus. Ei olnud kü-
tust, lennukid seisid ja len-
durite lennutunnid muutusid
olematuteks – rääkisid Iltalehti
poolt intervjuueeritud sõjalen-
nunduse asjatundjad. Nende
arvates oli 2000-te aastate
alguses Venemaal kavanda-
miste aeg ja praeguseks on
Vene lennurite lennutundide
arv juba kasvanud normaa-
lasele tasemele, on rohkesti
väljaõpetatud uusi piloote ning
ka lennukid on modernisee-
ritud uute lennukite ootuses.
Venemaa õhujõududes on
käimas ülemineku periood,
kus vanade hävituslennukite
nagu SU-27 ja MIG-31 kasu-
tusaegu venitatakse pikemaks
uute lennukite ootuses. Uute,
niinimetatud viienda põlvkon-
na radaritele avastamatute
hävituslennukite Suhoi PAK
T-50 ehitamise ajagraafik
on veninud. Prototüüpidega
on küll juba lennatud kuid
seeriatootmise alustamisest
pole veel mingeid teateid.
SU T-50 ongi mõeldud vas-
tuseks sarnaste omadustega
Ameerika Ühendriikide F-35
tüüpi hävituslennukitele, mis
juba on seeriatootmises. Vii-
mane suur sõjaväeõppus
Lääne sõjaväeringkonnas
– Zapad-2013 – möödunud
aasta septembrikuul näitas,
et Venemaa õhuoperatsioonide
vahendeid on kasutatud
asjatundlikult. Muuhulgas
pommituslennukid ning õhu-
seire- ja tankurlennukid pai-
gutati kiiresti ka kaugematest
kohtadest läänepoolsetele
õppuse aladele. Lühidalt öel-
des on Venemaa õhujõudude
operatiivne mõtelaad saanud
läänemaades omaks võetud
mõtte sisu. Selle eel on läbi
viidud õhujõudude struktuuri
muutused ja eskadrillide
uuendused, mis tagavadki nii
hävitajate kui teiste lennukite
kiire ümberpaigutamise selles
suures riigis. Vaikuse periood
Venemaa õhujõududes on
nüüd lõppenud ja väljaõpe
toimib täie auruga, pilootide
lennutundide arv on asjako-
hasel tasemel. Näiteks võib
tuua Laadoga õhulaske laagri,
kus harjutatakse õhk-õhk
tüüpi raketidega, ja kus käib
tegevus pidevalt. Läänemere
kohal opereerib regulaarselt
Vene õhuseire lennuk A-50
(NATO-s kasutatava AWACS-i
laadne) nelja või viie SU-27
hävituslennuki saatel.
Venemaal on ka suured re-
servid. Ei ole näha mingeid
märke sellest, et Venemaa
lähema 10 või 15 aasta jook-
sul loobuks ajateenistusest.
Ajateenistuse jätkamine aga
tagab armeele mitme miljoni
mehega väljaõpetatud reser-
vi, kellest enam kui 700 000
meest saaks mobiliseerida
üsna kiiresti. Venemaa jätku-
vad sõjalised ettevalmistused
paistavad silma ka selles
osas, et suurte sõjaväeõppu-
ste arv on suurenenud. Ka pre-
sident Putin on isiklikult käinud
kohapeal jälgimas mitmeid
õppusi. Vaatleja Salomaa ar-
vates Venemaa relvajõudude
suurus on ligikaudu 850 000
sõdurit. Nendest pea 200 000
on alalise valmisoleku üksus-
tes. Nendele lisaks on veel
Venemaa siseministeeriumi
üksused, kus on ligikaudu
520 000 meest. Nende üles-
andeks on vallutatud (üldise
Vene ideoloogia kohaselt mui-
dugi väljendatult „vabastatud“
toim. märkus) territooriumide
enda kontrolli alla võtmine.

USA õhujõududele kuuluv hävituslennuk F-35 Lightning II

Vene hävitus-püüdurilennuk MIG-31

• USA õhujõududele kuuluv hävituslennuk F-35 Lightning II**• Vene hävitus-püüdurilennuk MIG-31**

Ameerika Ühendriigid on pai-
gutamas oma jõudusid NATO-
s Vaikse ookeani piirkonda ja
seetõttu vähemalt Balti mere
riigid – Eesti, Läti, Leedu,
Poola ja Rootsi on mures Vene-
nema sõjajõudude suurene-
misest lääne pool. Äsja anti ka
Venemaa poolt meeldetuletus
Hiina kasvavast jõust ja samuti
Venemaa poolt tunnetatavate
ohtude mitmekesisusest ja
nende vastu valmistumisest.
Riigi armee ja laevastik pea-
vad olema esmajärgulises
lahinguvõimelduses kohalikke

sõdu, terrorismi, relvakonflikte
ja ka laiahaardelisemaid sõdu
arvestades – nii meenutas
möödunud aasta jaanuarikuu
lõpus üleriigilisel julgeoleku
konverentsil kõnelenud Vene-
maa Sõjateaduste Akadeemia
president, armeekindral **Mah-
mut Garejev**. Omi rahvuslikke
huve tuleb kaitsta kõigi ole-
masolevate võimalustega ja
tuleb säilitada riigi ühtsus – nii
lausus kindral Garejev.
Ning lõpuks ka mõningaid
tõsiasju.

Venemaa üksused Soome ja ka meie vahetus läheduses: Maavaed:

- 138. spets. jalaväebrigaad (u. 4000 meest), Perkjärvis, Karjala kannasel;
- 25. spets. jalaväebrigaad Peterburist lõuna pool;
- Luuga raketibaas, Iskander-tüüpi keskmääraketid, mida saab kasutada ka tuuma-lõhkepeadega;
- Alakurti ehitatav uus raketibaas;
- 200. spets. motoriseeritud jalaväebrigaad, Petsamos (v.k. Petšenga);
- merejalaväe brigaad, Petsamo piirkonnas;
- 4. spets. jalaväebrigaad, Petroskoi, (v.k. Petrozavodskis);
- siseministeeriumi rügement (polk), Petroskoi;
- 76. dessantdiviis, Pihkvas;
- Spetsnazi brigaad, Pihkvas;
- siseministeeriumi rügement (polk), Lääne-Ingerimaal;
- lisaks veel piiride läheduses mitmeid teisi siseministeeriumi rügemente (polke);
- merejalaväe brigaad, Kaliningradis (Köningsbergis).

Õhujõud:

- Kaliningradis – Baltimere laevastiku ligikaudu 70 lennukit s.h. SU-27 hävitajad ja ligikaudu 50 helikopterit;
- Puškinos, Ingerimaal, SU-27 ja MIG-31 hävitajad;
- Alakurtis, ehitamisel ka suur helikopterite baas;
- Petroskoi (Petrozavodski) lähedal Besovetsis (endine Viitana) – 60-70 lennukit SU-27 ja MIG-29;
- Koola poolsaarel, Monzigorskis, suur lennuväebaas eri tüüpi lennukitega, s.h. SU-24 ja MIG-31 hävitajad;
- Pribõlovos, Karjala kannasel, MI-8 transpordihelikopterid, MI-24 lahinguhelikopterid, kokku 40-50 lennumasinat;
- Peterburi lähedal paikneb veel kokku ligikaudu 200 lennuvahendit, nende hulgas SU-27 ja MIG-29 hävituslennukid.

Radarijaamad ja sõjalaevad:

- Lehtus, Peterburist põhja poole, üle horisondi nägev radar;
- Suursaarel, õhuseire radar, katab kogu Lõuna-Soome (ja ilmselt ka suurema osa Põhja-Eestist, toim. märkus);
- Baltimere laevastik;
- Kaliningrad, sõjajõudude põhibaas;
- Peterburi, Kronlinn, Lomonossov ja Käkisalmi;
- kolm allveelaeva;
- viis fregati-tüüpi lahingulaeva, hävitajat;
- neliteist korveti-tüüpi lahingulaeva;
- neli dessantpraami;
- mitmeid varustus- ja abilaevu.

Andmed pärinevad ka väljaandest *The development of Russian military policy and Finland (Stefan Forss, Lauri Kiianlinna, Pertti Inkinen ja Heikki Hult) 2013 The Military Balance, 2013 Sotilasaikakauslehti 10/2013*. Artikli autoriks on Juha Muurinen. Artikli saatis KL Sakala Maleva toetajaliige, kaptenleitnant (Eesti mereväe auastme järgi – vanemleitnant) Jukka Palm. Eestindas – Rein Kikas.

Sakala maleva noorte jõululaager

Kui arvate, et Sakala maleva noorkotkad ja kodutütred ootasid terve detsembrikuu jooksul, piparkoogid põses, oma kodudes jõulumee, siis te eksite. 21.- 22. detsembril toimus Sultsis, Paistu põhikoolis, meie noorte igaaastane jõululaager. See on väga oluline ja omanäoline ettevõtmine. Seda peamiselt selle tõttu, et kui suurema osa meie ühistes ettevõtmistes moodustavad metsalaagrid, matkad ja erinevad tegevused välitingimustes ning on rohkem füüsilised tegevused, siis see talvine, siseruumides korraldatud, laager on just noorte loominguviisi võimeid ja mõtetegevust arendav. Aga alustame algusest. Lauapäeval peatus 50-ne kohaline buss Viljandi bussijaama parklas ning bussi väljudes polnud selles enam ühtegi vaba istekohta. Lisaks väljus ka maleva staabi juurest veel kaks väikebussi – üks pungil laagris vajaminevat varustust ja teisel olid peal need noored, kes suurele bussile enam ei mahtunud. Aga see oli alles pool kogu seltskonnast, sest teised jõudsid laagrisse kohale omal käel. Kui kõik laagrilised olid ära majutatud, tehti rivistus ja meie jõululaagri kaks tublit eestvedajat – Nutikate Rebaste rühmapealik Antonina Eek ning Paistu rühmavanem Anne Sepik viisid osalejad laagri reeglite ning ajakavaga kurssi. Etteruttavalt võib ära öelda, et laagris osales 117 noort, 8 rühmajuhti, 4 toetajaliiget ja 2 instruktorit. Kokku oli 131 laagrilist ja osalejate rohkuse tõttu nägi kool välja nagu korralikult täispuhutud pall. Kui sissejuhatajad jutud olid räägitud, siis moodustati kiiresti kümme 12-13 liikmelist gruppi ja anti neile kätte juba esimene ülesanne. Gruppidele jagati välja muinasjuturaamatud, millest tuli välja valida üks kõige meeldivam või sobivam muinasjutt ning selle põhjal ette valmistada näidend. Kasutada võis küll ainult kaasas olevaid akseksuaare, kuid loomulikult võis raamatu tekstile juurde lisada omaloomingut. Vahepeal söödi ka lõunasööki ning siis lavastamise tegevus jätkus. Laagri tarvis oli igal rühmal ka kodune ülesanne antud. Neil tuli ette valmistada näidend teemal – "Seitse lumivalgu-

kest ja hull päkapikk". Kui see jutt nüüd pisut segasena tundub, siis olgu öeldud, et noortel tuli laupäeva õhtul esitada lausa kaks näidendit. Kodus ette valmistatud näidend oma rühmaga ning teine, kohapeal tehtud näidend, laagris moodustatud segarühmaga.

Kui näidendite proovid tehtud ja õhtusööki söödud, algasid kodus ettevalmistatud näidendite esitused. Meie rühmajuhid ja noored on tõepoolest väga loominguviisid ja etteasted olid humoorikalt ning hästi ettevalmistatud – tantsiti, lauldi ja esile kerkisid nii mõnedki tulevased malmstenid, võigemastid või nüganenid. Koduse ülesande vooru lõpetasid rühmajuhid oma näidendiga, mille nad õppisid ära kohapeal ja mis omakorda oli sissejuhatusena noorte järgmisele voorule. Siis aga oligi aeg piduriidid selga panna ning viia end kujutluses mõne sajandi tagusesse aega. Algas laagri maskiball, mille käigus õpiti ära ka üks traditsiooniline ballitants. Seejärel oli ettenähtud aeg esitada kohapeal loodud ja õpitud näidendid. Kuid nende esitamiste ajaks lisandus publikut veel kahe inimese võrra, sest kohale olid jõudnud jõulutaat ja jõulumemm, kes meie noori näitlejaid vahvate etteastete eest kommidega premeerisid. Oli väga huvitav ja mõnus näha, kui toredaid näitemänge meie noored selle lühikese ajaga suutsid välja mõelda ja ka lavastada. Noored lasid oma fantaasiatel tõepoolest vabalt ja lõbusalt lennata. Etteasted tehtud, kommid põske pistetud ja jõulutaat ning –memm ära saadetud, oli kätte jõudnud aeg öödiskoks. Tantsu vihuti kuni kella üheni mil algas laagri õõrahu, sest mitmeid tegevusi olid ette nähtud ka pühapäevaks. Pühapäeva hommikul, kui silmad ja hambad pestud ning hommikusöök söödud, oli jälle aeg kooli võimlasse kogune-

da, kus täpsustati ajakava. Pühapäev oli noortele sisustatud erinevate töötubadega. Kokku oli viis töötuba, kus gruppidesse jagatud noored said igas töötoas osaleda. Töötoad olid samuti tulvil loominguviisid tegevust ning selle sekka oli lisatud ka pisut militaarset õpet, et tegevus oleks huvitavam ja vaheldusrikkam. Mida siis kõik ära õpiti ja tehti? Kõige esmalt valmistati jõulukaarte ning pea pooled neist nägid välja nii ilusad, et neid ostaks isegi poest kallim raha eest. Seejärel valmistati papist karpe, mis nägid samuti väga ilusad välja ja üks neist on minulgi juba kasutusel. Muidugi ei puudunud ka piparkoogide küpsetamine ning väga huvitav tegevus, mida valmistati, olid cake-popsid. Need on ühed väga maitsvad ja toredad maiustused, uurige järele! Lisaks õpiti veel raadiosaatjatega efektiivselt teavet edastama ning viidi läbi ka teoreetiline orienteerumise

tund, kus õpiti kompassi kasutamist. Ühesõnaga igale maitsele oli midagi ja laste valmistatud piparkooge ning cake-popsid proovides võis öelda, et nende maitse oli tõesti hea. Peale seda kui töötubades tegutsemisest ring sai täis ja kõik grupid olid need läbi käinud, oli taas aeg õhtusööki süüa. Sellele järgnes pidulik kogunemine võimlas, kus võeti laagri korraldamise tulemused kokku, tänati nii noori kui ka rühmajuhte ja toetajaid ning eelkõige Antoninat ja Annet, kes olid seekord selle toreda laagri eestvedajad. Oli väga positiivne ja vahva laager alustamiseks rahulikku jõuluaega ning lõpetamiseks tõhusas tegevuses möödunud aastat. Suured tänud veelkord kõigile, kes laagris osalesid ja selle heaks kordaminekuks oma tubli panuse andsid!

Henri Paavo
noorteinstruktor

Mina ja sõdur? Äkki tõesti!

Olen Kaitseliidu Sakala Maleva liige alates 2012. aasta aprillikuust Tegelikult oli minu Kaitseliiduga liitumine mulle suur eneseületus ning sama suur üllatus teistele, sest eaja loomumomaduste poolest sobiksin pigem malekoondisse või bridzilaua taha, mitte riigikaitseorganisatsiooni. Esimesed kuud Kaitseliidus möödusid põnevate avastuste saatel – õppused, paraad Haapsalus ja seltskondlikud kooskäimised, kõik need tegevused pakkusid uudet keskkonda ja panid mind proovile erinevates situatsioonides. Septembris toimus maleva suurõppus Mulgi Mäss 2013, kus tagalarühm, kuhu ma kuulun, pidi tavapärase tagalategevuse kõrval tegelema ka staabihoone julgestuse ja kaitsega. Õppusel saime tunda, mida tähendab sõdurielu ja mis on paiknemisrutiin, minuni jõudis aga teadmine, et ilma asjakohaste baasteadmisteta ja sõdurioskusteta on väga raske ülemate poolt antud ülesandeid nende käsu kohaselt täita. Tundsin kohati ennast lausa rumalana – mis asi on käemärk, siderežiim, kõrvalpositsioon jne.? Kõik see oli mulle kahjuks võõras ja arusaamatu. Oktoobrikuu teisel poolel sain teada, et malevas viiakse läbi tegevliikmete sõdurioskuste baaskursus ehk lühendatult TSOBKKI. Esimese hooga ei osanud ma ennast sellel kursusel kuidagi ette kujutada, õigemini ma ei suutnud mõista, et see kursus ongi just minusuguste jaoks mõeldud. Meie kompanii pealik, kes on ka

tsiviilelus minu ülemus, pöördus üsna resoluutselt minu poole ja ütles, et harimatuse ravimiks on õppimine, ning TSOBKKI on just minusuguste järje peale aitamiseks. Tema veenmise tagajärjel registreeringi ennast kursusele. Mõtlesin nii, et usaldan oma kompaniiülemat ja proovin ära. Omamoodi julgustavalt mõjus ka teadmine, et ööd võisime veeta soovi korral kodus. Novembrikuu alguses algaski TSOBKKI. Kõik algas nullist ja sõna otseses mõttes baasteadmiste omandamisega. Seisangud, hoiakud, liikumisviisid, käemärgid, relvaõpe on ainult mõned näited õpitust, ühel eeloleval nädalavahepeal läheme maastikule ja omandame teadmisi ning oskusi looduse keskkonnas hakkama saamiseks. Kursuse õhkkond on meeldiv. Õpetust jagatakse intensiivselt, kohati kiiremini kui kursuselased vastu võtta suudavad, siis aga võetakse jälle aeg maha – üks ole see tingitud ka õppurite erisustest. Temaatilisel tundub kõik loogiline ja kursuse ülesehitus on lihtne – tavalisest tsiviiliskust vormitakse sõdur. Kuvivõrd kursust pole veel lõppenud, siis ei oska ma öelda, kas ka minust sõdur saab, kuid kui samas rütmis edasi läheb – siis äkki tõesti. Julgustan kõiki Kaitseliidu tegevliikmeid tegema läbi baasteadmiste kursust, nii on endal lihtsam ja hiljem palju kindlam Kaitseliidu õppustel kaasa lüüa.

Haldur Toomsalu
kursuslane

Naiskodukaitse Sakala Ringkonnas on nüüd 100 liiget!

Sellest pisut maagilisest numbrist on meil on suur rõõm. Möödunud aasta lõpul liitus NKK Sakala Ringkonnaga sajas tegevliige. Kahe nulliga arvust võib kindlasti leida maagiat ja ütlemine nii, et üks verstaapost on selja taha jäänud ja uued väljakutsed ootavad meid ees. Kui Naiskodukaitse Sakala Ringkond 1995. aastal taasasutati, oli liikmeid kõigest viis. 2005. aastal oli meie ridades 51 liiget. 2013. aasta alguses kuulus Sakala ringkonda 86 tegevliiget ja aasta lõpus siis 100 liiget. Lisaks tegevliikmetele kuulub ringkonda üks toetaja- ja kaks auliiget. Tundub, et mitmeid aastaid regulaarselt

toimunud organisatsiooni tutvustamine hakkab vilja kandma, meie read on hakanud jõudsamalt täienema.

Tere tulemast NKK Sakala Ringkonna täieõiguslik liige Pia-Eve!
Soovin teha Sinuga intervjuu. See on keeruline, sest oleme üle kümne aasta ühes naiskooris koos olnud ja vähe on neid fakte, mida ma Sinust veel ei tea. Aga siiski, räägi, kuidas sina Naiskodukaitse joudsid?
„Eks ma Sinu kaudu jõudsin. Mäletad, paar aastat tagasi tegid Sa Naiskodukaitse itaalia keele kursust. Ka mina

hakkasin seal käima, aga see jäi mul soiku. Minu keelevaist ei ole nii hea. Naiskodukaitse mõte jäi aga sellest ajast kummitama ja nüüd eelmise aasta lõpus see teoks saigi.“

Millised sinu esimesed muljed Naiskodukaitsest on?
„Ma olen siin nii vähe olnud, ei ole ühte kuudki täis. Käisin naiskooriga ringkonna aastapäeval esinemas, seal oli kahjuks vähe inimesi ja ma läksin ise pärast esinemist kohe ära ka. Aga meilile tuleb igasuguseid teateid ja pakkumisi, see mulle meeldib. Saab end kohe osana Naiskodukaitsest tunda.“

Sel juhul on vist pigem pasliik küsida, mida Sa Naiskodukaitsest ootad?

„Et saaks tegutsema hakata. Tahaks teha midagi sportlikku. Kanuuretk kärestikel oleks väga lahe, aga ma arvan, et see on minu jaoks liiga ekstreemne. Erialagrupidest tahan kindlasti kuuluda spordigrupi ja ehk kuhugi veel, aga konkreetselt ma seda praegu öelda ei oska. Kui baasväljaõppe läbin, siis saan oma kutsumuse ehk täpsemalt määratleda.“

Sa töötad Viljandi Tarbijate Ühistus. Millega sa töövälisel ajal tegeled? Mulle tundub, et praegu tuled ju otse jooksmast!
„VTÜ-s olen majandusjuht. Nagu siin juba jutuks on olnud, siis laulan naiskooris Eha ja olen päris mitu aastat koorivanem. Praegu kuulun koori juhatusse.

Tegelen suusatamise ja pikamaa jooksuga, et lume tulekuks valmis olla. Ja Su tunne ei peta Sind, tulen tõesti just jooksmast. Natuke teen ka käsitööd – koon, õmblen ja tikin. Mõni aasta tagasi tegin endale ise Viljandi kihelkonna rahvarõivad. Lisaks veel tantsin rahvatantsu Viljandi naisrühmas.“

Sa oled ju kõrgharidusega toiduainete tehnoloog?
„Jah, olen lõpetanud TPI (praeguse TTÜ) toiduainete tehnoloogia erialal. Erialasel tööl paraku ei tööta.“

Sul on ka neli last. Nende jaoks ikka aega jääb?
„Mul on lisaks neile veel ka kolm lapselast. Olen nende kõigi jaoks olemas.“

Intervjueeris Eda Kivisild NKK Sakala Ringkonna aseesinaine

Traditsioonid ja jõuluaeg

Jõulude ajal on igas kodus omad tegemised-toimetamised ja erinevad traditsioonid. Sakala maleval on ilusaks jõulutraditsiooniks saanud teatrikülastus. 18. detsembril oli Kaitseliidu Sakala maleva liikmete lastel ning kodutütardel ja noorkotkastel võimalus teatri Ugala suures saalis nautida etendust Arabella. Peale etendust tuli headele lastele külla jõuluvana kommikotiga.

Rabas koos külalistega

27. detsembril nautisid Sakala ringkonna naiskodukaitsjad koos metsatarga Jaak Põldmaga väikest rabaretke Teringsis. Naiskodukaitsjate koos matkas perekond Nikolajev Ahtmest, kelle liikmed on Kanal 2 uue integratsiooniteemalise saatesarja peategelased.

Heategevuslik jõuluprojekt

23. detsembril korraldas politsei Mõisaküla vähekindlustatud peredele ja nende lastele jõulupeo koos isetehtud jõulupakkidega. Heategevusliku jõuluprojektiga liitus ka Kaitseliidu Sakala malev ja naiskodukaitsjad.

Eelteade Eesti Vabariigi 96. aastapäeva tähistamisest

7. jaanuaril arutati Viljandi linnavalitsuses KL Sakala Maleva juhtidega Eesti Vabariigi 96. aastapäeva tähistamist ning jõuti ühisele arusaamisele, et seekord tehakse väikesed muudatused 24. veebruari avalikes ettevõtmistes. Eesmärgiks on tuua selle päeva neid rohkem kaasa tõmmates. Kui seni oli kaitseliitlaste pidulik jalutuskäik pea ainus atraktiivne tegevus ja võis tunduda, et ainult nemad tähistavadki Vabariigi aastapäeva, siis käesoleval aastal on kavas muuta see sündmus enam üldrahvalikuks, et sellest saaksid osa kõik aktiivsed linnakodanikud. Praeguste kavatsuste koha-

selt on Vabariigi aastapäeva tähistamiseks peamiste ettevõtmiste keskmeks Viljandi vastne lauluväljak ja selle nõlval asuv Viljandi linna aukodaniku ja Eesti Vabandusõja ülemjuhataja, kindral Johan Laidoneri, monument. Seal kavandatakse mitmesuguseid tegevusi, mis küll mingil määral meenutavad natukene ka maakaitsepäeva tegevusi, kuid on siiski seotud konkreetsemalt Vabariigi aastapäevaga. Loodame, et see rahvale meeldib rohkem, kuna tegevused on koondatud ühte kohta ja kõigil on hea ülevaade ning võimalused kaasa lüüa ja tunda end vabariigi vaba kodanikuna, kelle kõrval kindlalt seisab Kaitseliit.

Kaitseminister Reinsalu külastas Ameerika Ühendriike

Jaanuarikuul alguses külastas kaitseminister Urmas Reinsalu kolmel päeval Ameerika Ühendriike, kus kohtus mitme olulise USA ametnikuga ja rääkis nendega kohtumistel riikide kaitsekoostööst ning rahvusvahelisest julgeolekuolukorrast. Minister Reinsalu kohtus USA kaitseministri Chuck Hageliga, senaator John McCainiga, kongressi liikme John Shimkusiga ning USA riikliku luuredirektori James Clapperiga. Visiidi kavas olid ka arutelud analüütikute ja ekspertidega Ameerika Ühendriikide administratsioonist, mõttekodadest, uurimiskeskustest ja instituutidest. Minister Reinsalu pidas ka ettekande Eesti kaitse- ja julgeolekupoliitika väljakutsetest, osales NATO tuleviku ümarlaual ning mõttevahetusel Eesti regionaalsest julgeolekust. Lisaks sellele kohtus meie kaitseminister ka Eesti kopteripilootidega – kapten Rene Kallise ja kapten Martin Noorsaluga, kes teenivad Eesti kaitseväe pikaajalise partneri Marylandi Rahvuskardi koosseisus. Minister Reinsalu asetas ka pärga Washingtonis asuvale kommunismiohvrite mälestusmärgile.

Rõõmu on andjal ja saajal

Naiskodukaitsjad üle-riigilise neljanda kudumisprojekti raames valmistasid ka 2013. aastal taas jõuluringitused, mis anti üle Afganistanis, Kosovos ja mujal välismissioonidel teenivatele Eesti kaitseväelastele. NKK Sakala ringkond toetas seda tänuväärset ettevõtmist 24 paari kudumiga. Üle Eesti kudasid naiskodukaitsjad kokku 200 sõrmikkinda ja soki paari. Kodutütred valmistasid omalt poolt kingituseks jõulukaardid. Sõdurimoosi keetsid ja panid purkidesse Naiskodukaitsjad Lääne ringkonna naised. Eriti suur rõõm on meil kõigil aga lugeda kingisaajate poolt antud tagasisidet. Meieni, Sa-

kala ringkonda, jõudsid kahe kaitseväelase kirjad. **Esimesed tänusõnad saabusid Scoutspataljoni võitlejatele.**

Tere Afganistanist!

Täna saime kätte nii moosid, sõrmikud kui sokid, mille olid meile valmistanud naiskodukaitsjad ning jõulukaardid, mis meisterdati kodutütardel poolt. Minul kui Sakala maleva liikmel oli hea meel näha, et paljudel kingitustel ja kaartidel oli Sakala maleva naiskodukaitsja või kodutütre pühendus. Need valmistasid suurt rõõmu ja tegid soojaks meie südamed! Mina ja kõik teised,

kes on praegu Afganistanis, oleme teile selle eest tänulikud ja soovime häid pühi! Olin ise ka üks neist õnnelikust, kes sai jõulukaardi ühelt Sakala maleva kodutütrelt.

Toimetuselt: see ettevõtmine on üks hea näide kaitsetahte kasvatamisest ja ühtselt arusaamisest selle korraldamiseks. Ei ole oluline, kui suur või milline konkreetselt on kellegi panus. Oluline on ühine tegevus ja ühine arusaamine sellest, mida tähendab riigikaitse ja milline tähendus on sõnal kaitsetahe. Sõdurile, kes on teenistuses ja seisab sageli silmsilma vastu ka surmaga on äärmiselt oluline, et kusagil keegi muretseb tema pärast, hoolitseb ja teeb palju selleks, et sõduril oleks kergem, parem ja lihtsam oma rasket teenistust kanda. Selline hooliv tähelepanu teeb sõduri südame soojaks ja annab talle kindlustunde ja ka hingerahu. Ta on siis meie kõigiga ja meie oleme temaga. Naiskodukaitsjate ettevõtmine väärib tõsist tunnustust. Suurt tänu aga igal juhul!

Teine kiri on saadetud samuti Afganistanist, Helmandi provintist.

Tere

Ma tahan isiklikult tänada teid, eriti teie NKK Sakala ringkonna liiget proua Vika Ziedsi heade jõulusoovide ja kogu hinge, armastuse ja pühendumusega tehtud kudumite eest. Mina kannan neid suure au ja uhkusega. Need on väga soojad, mugavad, ilusad ja kohe kuidagi väga armsad. Kohalikud ja meie sõjalised liitlased võivad olla kadunud, kui näevad meil selliseid kudumeid, mida siit sõjaväebaasist (ma arvan, et ma ei liialda et kogu Afganistanist) kusagilt osta ei saa. Teie heategu ja toetus on meile tuntav ja see läheb meile väga korda ja südamesse.

Soovin Teilegi meie Afganistanis sõjalisel missioonil viibivate kaitseväelaste/kaasmaalaste poolt HEAD UUT AASTAT!

Sünnipäevalised Sakala malevas jaanuarikuul

Arvo Pede	70
Karin Kichno	50
Eha Lullo	40
Liia Järvelaht	35
Kaja Leiten	35
Maarja Linder	25
Riin Kurrikoff	25
Kristjan Stanko	25
Kerttu Aaring	25

OMA MAA

Tellimisnumber 00911

Toimetus KL Sakala Malev
Peetrimõisa 71073
Viljandimaa
Väljaandja Kaitseliidu Sakala Malev
pealik mjr Kalle Köhler,
lauatel 717 9201, faks 717 9200
Toimetajad Rein Kikas 5331 3274,
e-mail: rein.kikas@mail.ee
Tiina Ott 5855 5092, 717 9217
e-mail: tiina.ott@kaitseliit.ee